

A BRDSZ LAPJA
2007. ÁPRILIS

TITKOS

KÓRHÁZSIRATÓ

„...A járóbeteg-szakellátás sorsa a Városligeti fasorban az igazságügyi és rendészeti miniszter kezében van...”

(15. oldal)

A dolgozók és szakszervezetünk megszervezték a volt belügyi egészségügyi intézmény jelképes temetését

AZ ELLÁTOTTAK MEGMENEKÜLTEK, A DOLGOZÓKNAK KUSS!

Könnyes

Fekete lepelbe borították a szervezők a volt BM-kórház rendelőintézetének többemeletes épületét, hogy jelezzék: égig érő a Városligeti fasoriak fájdalma.

2007. április 13-án pénteken számosan végigzokogták a délután kettőkor kezdődött kórházszíratót, s egyetlen orvost sem lehetett találni, aki jogos sérelmeikről nyílt színen beszélni mert volna. A lényegen persze semmiféle demonstráció nem változtatható, júliustól bezárják a kaput, és mintegy 700-750 embernek nem lesz munkája. Ott biztos nem!

Mintha lekoppintották volna az égiek a múltkori tiltakozást, a kezdet előtt fél órával még több volt a rendező, mint az érdeklődők, de aztán mintegy varázsszóra beindult a verkli. Jöttek az emberek, az újságírók, megtelt a rendelő előtt kijelölt terület, és tényleg gyász ült meg a faszor e szakaszát. Nemcsak a fekete leplek közvetítették a hangulatot, hanem azok a kerítéshez rögzített feliratok, amelyeket már aznap hajnalban kezdtek el kihelyezni a kórház nővérei, ápolói.

Kinek kell a ház?

Aztán **dr. Bárdos Judit** bevezető szavait követően **Sebestyén Erika** (képünkön), a szülészeti-nőgyógyászati osztály nővére lépett a mikrofonhoz, és gyújtó hangon ostromozta a kórházbezárást elrendelő döntést.

– A szívem szakad meg, amikor istenigazából belegondolok abba a kegyetlen ténybe, miszerint kórházunkban megszűnik a gyógyítás. Mélységesen felháborítónak tartom ezt a döntést! Önök nem? – kérdezte, de persze nem várt választ, hanem így folytatja: – Amikor először

„Gyógyulni, gyógyítani akarunk!” feliratú szalagokat helyeztek el a kerítésen a demonstrálók

meghallottam a kórházreformról szóló híreket meg sem fordult a fejemben, hogy ezt a telephelyet teljesen megszüntethetik. Elfogadhatatlannak tartom továbbá azt is, hogy integrációra hivatkozva a miniszter urak jogot formáljanak az itt dolgozó emberek életkörülményeinek ellehetetlenítésére.

A nővér kitért a hónapok óta tartó bizonytalanságra, a hitegetésre, hogy megpróbálják őket megmenteni, ám nemhogy eredmény nincs, még az erőfeszítés se látszik. Lelketlenségnek nevezte, ami az itt dolgozókkal történik, majd felvetette, vajon kinek fáj a foga erre a szép épületgyűttesre? Végül elmondta: nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az ellátottakon túl itt 980 kórházi alkalmazott élete, sorsa lóg a levegőben, s egyelőre semmi jóra nem számíthatnak.

Ravatal előtt

Halottunk van. Gyászlunk – kezdte mondandó-

ját **dr. Zachar Kálmán** (képünkön), a BRDSZ főtitkárhelyettese, majd a következőket mondta: – A tegnapi kézfogás, szavunk, mondataink összeölekezése nem akar mégsem emlékké változni. Belevésődik tenyerünkbe, a testünkbe tetoválódik minden, mi belőle akar maradni... Mi emberek mindig temetünk. Temetjük a tegnapiakat, a jót, a rosszat, örökké temetjük az elhangzott szavakat, az élőket és holtakat,

a vissza sose térőt, mindent, ami rohan, ami illan körülöttünk. Temetni jöttünk. Azt mondják, ha lehullik egy csillag az égről, a világ valamelyik táján valaki elbúcsúzik az élettől, s a csillag a fényébe rejti életének minden pillanatát. Ez a hullócsillag most a kórházunkat búcsúztatja. Hajtsunk fejet néma tiszteletadással em-

Kórházbúcsúztató

léke előtt. Ne szégyelljék a könnyeket, hiszen a fájdalom kimondhatatlan mindazok számára, akik itt maradtak. Mert a halál nem annak fáj, aki elment, hanem annak, aki emlékezik – figyelmeztetett a lényegre, aztán felidézte a BM-kórház történelmét.

Sokan jöttek vidékről a kórház elé – Nagyné Horváth Ildikó Kaposvárról

– BM-kórház. Élt 58 évet. Egy név és egy dátum. Az épület, amelyben élt, az idén töltötte be 110. életévét. Az a Quittner Zsigmond építette, aki a Gresham Palotát – már eladták –, aki az egykori Kereskedelmi Bankot, a volt Belügyminisztérium Roosevelt téri épületét – jelenleg értékesítés alatt áll –, és ez a sors érte el kórházunkat is, amelynek elődjét Herczel Manó doktor alapította az akkori Vilma királynő úton. A 2. világháború végéig Fasori Szanatóriumként működött: itt kezelték Kosztolányi Dezsőt 1935-ben, és itt halt meg a Nemzeti Színház tagja, Csontos Gyula 1945-ben. A háború után fokozatosan alakult át olyan speciális kórházzá, amely a rendészeti szerveknél a hazájukat szolgáló rendőrök, határőrök, tűzoltók, büntetés-végrehajtási dolgozók, a nemzet biztonságát védő munkatársak egészségét óvta felszerelésüktől kezdve életük utolsó pillanatáig. A kormány által megvetett ágyon lehajtotta fejét, és már nem emelhet fel többé!

Mi történt? Hogyan közelítette meg ilyen csendben, észrevétlenül? A halál titka marad örökké! Kössük meg az emlékezés és a búcsú csokrát. Az első szálakat a

Az országos szakszervezeti szövetségek vezetői közül ketten (Palkovics Imre, Munkástanácsok és Gaskó István, LIGA) jelentek meg

A remény hal meg utoljára

A demonstráció után érkezett szerkesztőségünkbe ez a levél. Az inkognitó megtartásával, minimális szerkesztéssel adjuk közre, tessék!

„...Nem akartam ott lenni, mert nem akartam sírni. Én nem itt születtem, de apám, anyám, itt halt meg. Én már meg sem halhatok itt. Bár most kicsit én is meghalok. Idén lenne 25 éve, hogy itt robotolok, de addigra bezár az egész kóceráj. 1976-ban vagy 1977-ben mint középiskolás nyári munkát végeztem gimnazistaként a felvételi osztályon egy hónapig. Életemben először ekkor láttam szülést. Aki akkor megszületett, már rég felnőtt, és már biztos neki is gyermeke van. Következő nyáron egy hónapig a sebészeti szakrendelésen dolgoztam. Apám ott halt meg 1978. március 17-én. Ekkor érettségi előtt álltam.

Nehéz volt elveszíteni őt fiatalon, az 50 éves születésnapja előtt. Egyetem alatt belügyi ösztöndíjas lettem, és rendszeresen megfordultam az intézményben. 1984-86 között a funkcionális idegosztályon, 1986 február óta a Budakeszi úton az I. belgyógyászati osztályon dolgoztam. 1993. novemberben ott halt meg édesanyám, 2001. április 12-én született meg a kislányom, tegnap volt 6 éves. Most egy nappal az ő születésnapja után könnyek között írok, mert mostanában nagyon sokszor itthon sírok. Ha a kislányom észreveszi, azt kérdezi, anya miért sírsz? Gondolj valami szépre! Nem tudok semmi szépre gondolni. Sajnálom, hogy orvos lettem, szégyellem, hogy porig aláznak, és kidobnak az utcára, mint egy használt lábtörlít. Elmentem munkát keresni, de azt mondták, túl öreg vagyok. Szégyellem felvenni a fehér köpenyt, szégyellem, hogy orvosként dolgozom. Két szakvizsgával nincs szüksége rám ennek a társadalomnak. Én már csak a gyerekeket szeretném felnevelni. Nem tudok külföldre menni, és vidékre sem akarok költözni. Azt mondjátok, én vagyok a hibás, mert hagytam, hogy így legyen? Havi 5-6 ügyelet és folyamatos munka mellett mit kellett volna tennem? Nincs energiám, mindent feladtam. Azt is sajnálom, hogy én a világra jöttem. Ha tudom, hogy így alakul az életem, nem szülök gyereket erre a rohadt világra, ahol nincs becsülete a szaktudásnak, és sárba tipornak naponta. Szívesen vállalok takarítói munkát, vagy akár mosogatni elmegyek. ÉLNI AKAROK és felnevelni a lányomat! Az biztos, hogy nem engedem orvosnak menni! Most jól kibőgöm magam, mert nincs itthon. Hétfőn újra dolgozni kezdek, és ilyen borzasztó idegállapotban betegekkel fogok foglalkozni. Ők 40 évesen nyugdíjba mehetnek, engem megaláznak, sárba tipornak. Engedjétek meg, hogy kicsit magamat is sajnáljam, ne csak az ellátás nélkül maradó betegeket!...”

kórház dolgozói, a szakápolók és orvosok, az asszisztensek és a közalkalmazottak helyezték a csokorba, vele adták szívük minden melegét. A további szálakat a betegek, a hozzátartozók és a

nyugdíjasok illesztették, emléket öröké megőrizve. A koszorú úgy lett egészszé, hogy a szakszervezetek és a jó érzésű munkáltatók is befűzték az emlékezés vörös rózsáit. Megilletődött szívvel állunk a ravatal előtt. Örökre és visszavonhatatlanul lezárul a koporsó fedele. Néhány perc múlva utolsó útjára kísérik. Szóljon mindannyiunk számára örök mementóként a következő gondolat:

„Senki sem különálló sziget,
minden ember a kontinens egy része,
a szárazföld egy darabja.

Ha egy göröngyöt mos el a tenger,
Európa lesz kevesebb épp úgy, mintha
egy hegyfokot mosna el.

Minden halállal én leszek kevesebb,

➔ *mert egy vagyok az emberiséggel ezért hát ne kérdezd, kiért szól a harang, érted szól."*

A kórházbúcsúztatón fontosnak tartotta részvételét a Független Rendőrszakszervezet is, amelynek nevében **Pongó Géza** (képünkön) emelkedett szólásra. Az FRSZ főtítkára egyebek mellett a saját bőrünkön fogjuk megérezni ennek a döntésnek a kedvezőtlen hatásait. Kifejtette: nem tudjuk, mi lesz a vége, de legalább mi nem

hagyjuk, hogy megtörténjen, amit velünk tenni akarnak, hisz beteg az egész társadalom, beteg az egészségügy, és beteg a mi kórházunk, nagyon, halál előtti állapotban van. Ezt nem hagyhatjuk, ezért a szavunkat fel kell emelni most és a jövőben is. Köszönetet mondott és fejet hajtott a sok évtizede itt dolgozó kollégák előtt, akik önzetlenül, becsületesen, szinte éhbérért dolgoztak.

Beteg az egészségügy

Pongó Géza végül arra figyelmeztetett: ne hozzanak olyan döntéseket, amelyek

nem jók, mert nem a mi érdekeinket szolgálják, majd hozzátette, az egészség és a munkavállaló is nagy kincs a munka világában. Ennek tudatában döntsön a kormány.

Az sem érdektelen, amit az egyik hozzártatózó, **Halasi Zsuzsanna** (képünkön), mondott – ő fogalmazott így – védőbeszédében.

Megtudhattuk, hogy az asszony 48 éve jár a rendelőbe vagy a kórházba, mikor hova, s kinyilvánította, azért nem tetszik neki ez az egészségügyi reform, s főleg a BM-kórház bezárása, mert úgy véli, tőkét a politika is csak egészséges emberekkel, egészséges embereknek tud teremteni, s az egészséghez egyébként minden polgárnak alanyi joga van. Kultúra, oktatás, egészségügy, ezt a három sarokpontot említette, amelyek rendben lévősége feltelvezheti, hogy egy társadalom normálisan működik. Most, jelentette ki, mindhárom veszendőbe látszik menni.

Az egészségüggyel kapcsolatban kifejtette: a betegek és orvosok viszonya bizalmi kérdés, nem helyettesíthető pénz–beteg viszonytal, ahogy az államtitkár nemrég kijelentette. Azt is hallhattuk tőle, hogy asztmás gyerekek

nem kell jó levegő, a szülő nőnek nem kell kórház. Pedig a betegnek a megszokott intézmény olyan, mint a második otthon, ahol ismert orvosaikban a biztonságot látják, s ennek halála az intézmény megszűnése. A bizonytalanság a legelfogadhatatlanabb mindenki számára. Pedig a legfőbb érték az ember – hallhattuk évtizedeken keresztül ezt a marxi kiszólást. Most már ez az érték is de-

valválódott. Mert mit sem ér a pénz, ha nincs egészség. Ha nincs egészség, nincs semmi!

A rendezvény végszavát dr. Bárdos Judit (képünkön) adta, aki felszólította a kormányt és minden érintett döntéshozót, hogy próbáljanak most már tényleg felelősséggel az egészségügy valóságos értékeinek megfelelően dönteni például a BM-kórház sorsáról. Tudjuk, mire jutotunk. Ennyi, vége!

CSÁSZÁR KÁLMÁN

Egy vagy több biztosító

Egy felszólaló sem talált érveket a több-biztosítós modell mellett a két közszférában leginkább érdekelt (SZEF, ÉSZT) szakszervezeti konföderációk által szervezett egészségügyi tanácskozáson. Hangot kapott azonban, hogy aki egybiztosítós szerkezetet emleget, ellenzéki, aki több-biztosítósat, az kormánybarát, így értelmes szakmai vitáról szó sem lehet. – Az egészségpolitika lehetne megalapozója egy átfogó, építkező jellegű, széles értelemben vett egészségügyi reformnak – mondta **Szabó Endre**, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának elnöke, aki hiányolta, hogy a megalapozott szakmai kezdeményezések, esetenként a kormányzati elhatározások ellenére máig nincs koherens egészségpolitikai koncepció, és a szolidaritás követelményét érvényesítő egészségbiztosítási intézmény fenntartása, fejlesztése mellett érvelt. Kifejtette: a tavaly óta zajló folyamatok az államháztartási egyensúly helyreállítását szolgálják, ám a lépések tempója kapkodó. A SZEF álláspontja szerint a biztosítottak által befizetett járulékok nem képezhetik a magánbiztosítók bevételi forrásait, majd arra hívta fel a figyelmet, számos országban különbségeket indukált a tehetősebb és a szolidabb keresetűek között a több-biztosítós modell.

A hozzászólásokban többször felvetődött a szakszervezetek összehangolt együttműködésének igénye a reformokkal kapcsolatos konstruktív álláspont kialakításában, valamint az, hogy a nagy nemzeti ügyek megtárgyalására a kormány által létrehozott szakmai-tudományos fórumok sorába kerüljön be az egészségpolitika is.

d.

**KÖSZÖNTJÜK
A MAGYAR
RENDŐRSÉG
MUNKAVÁLLALÓIT
A RENĐŐRSÉG
NAPJA
ALKALMÁBÓL!**

**BRDSZ ORSZÁGOS
TANÁCSA**

BEMUTATJUK BOSZNYÁK PÉTERNÉT

Az igazi munka ezután jön

Alig egy hónapja választották a BRDSZ Bács-Kiskun megyei alapszervezete titkárává Bosznyák Péternét. Azt mondja, ennyi idő csak arra volt elég, hogy átvegye az ügyeket.

Három fő tennivalót jelölt meg, s úgy látszik, ezekre vevő volt a tagság, mert a legutóbbi választáson elnyerte a szak szervezeti tagság bizalmát.

Egyszerre két poszt

– Választási programomban a szak szervezeti munka megújítását, a munkáltatóval való konstruktív együttműködést, valamint a tisztségviselők és a szak szervezeti tagok közötti kommunikáció javítását jelöltem meg célként. Az elsővel kapcsolatban azt emelném ki, hogy szeretném fellendíteni az alapszervezetben az életet, hogy a tennivalókban többen vállaljanak részt.

A titkár mindehhez hozzátette: a megválasztása óta eltelt néhány hét csupán arra volt elegendő, hogy az átadás-átvételt lebonyolítsák. Ez még nem sok idő, így a munkája ezután kezdődik, illetve akkor, ha függetlenként dolgozhat majd, mert akkor tudja minden figyelmét a feladatoknak és az ügyeknek szentelni. Jelenleg ugyanis még a személyzeti osztályon is dolgozik, a két munkakört pedig egyszerre vinni leterhelő számára, és emiatt még új posztjának a kihívásait is kevésbé érzi.

Legyen továbbképzés

– Már 34 éve veszek részt aktívan az érdekvédelemben, amiből következik, hogy még a rendszerváltás előtti szak szervezetenél is tevékenykedtem. Utána a BRDSZ-ben folytattam a munkámat gazdasági felelősként, így a Bács-Kiskun megyei alapszervezet, amely jelenleg mintegy 1000 főt számlál, eddigi három titkáranak – dr. Horváth Ferencnének, Pappné Fehér Júliának és Rózsa

Lászlónak – az eredményeit jól ismerem. Az általuk elért dolgokat – mint a nyári táboroztatás, vagy a családi nap – mindenképp szeretném tovább vinni. Emellett szükségesnek tartom az újítást is, például, hogy a szak szervezeti vezetők számára legyen továbbképzés. Ez programom harmadik pontja, és ennek a kétnapos oktatásnak a megvalósításához még kérni fogom a BRDSZ vezetőinek segítségét. Jó volna ugyanis, ha többek közt közülük is tartana valaki egy előadást a továbbképzésen.

Hogy ne maradjon ki a kitűzött célok közül semmi, rákérdeztünk a konstruktív együttműködésre is. Erre Bosznyák Péterné elmondta: ezzel soha nem volt gond, mert a munkáltató, amiben lehetett, támogatta a szak szervezettel.

Jó dolog a tábor

– Anyagilag kimerültek a tartalékaink, így nagy segítséget jelent, hogy a nyári táborokhoz a sátrat a munkáltató révén

idén ingyen kapjuk a katasztrófa-védelemtől. Tavaly többszáz ezer forintot kellett kiadnunk ezekért a Honvédelmi Minisztériumnak. A munkáltató, amivel tud, hozzájárul a működésünkhöz, így ezen a téren nem lehet okunk panaszra. Ezen kívül szemléletváltást mutat, hogy a munkaadó immár nem a civileknek akarja a családi nappal szimpatikusabbá tenni a testületet, hanem a dolgozóknak rendezti azt.

A titkár közölte azt is: bizony sok kritika éri a szak szervezettel azért, mert a munkája egy részét a rendezvények szervezése teszi ki, ám szerinte a klasszikus érdekvédelem manapság háttérbe szorult.

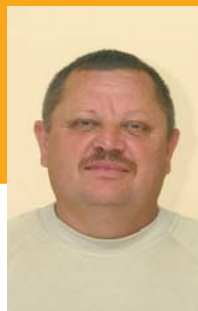
– Fel kell készülni az átszervezésekre és a változásokra. A legfontosabb a tagok megtartása, és be kell látnunk, hogy többeknek néhány ezer forint, valamint az, hogy a gyermekét el tudja küldeni a nyári szünetben egy hétre táborba, sokat jelent.

Cs. B.

JOB B MUNKAKÖRÜLMÉNYEKET!

Segítjük a bajba jutottakat

Kovács József a civil életben aktívan részt vett a szak szervezeti munkában, amit a rendőrséghez kerülése után is folytatott.

Ezek után természetes volt, hogy az 1990-es évek elején létrejött BRDSZ-ben is ott a helye. Azóta bekövetkezett néhány változás: Kovács József nyugdíjas lett, de az érdekvédelmi tevékenységét a REBISZ alapszervezetének titkáráként ma is folytatja.

Kezdeti tervek

– Huszonhét évvel ezelőtt, 1980. január 1-jén kerültem a testülethez, a Készen-

léti Rendőrséghez, ahonnan egy évtizeddel később a Repülőtéri Biztonsági Szolgálatba mentem. A BRDSZ megalakulását 1992-ben már itt értem meg – kezdte a titkár. – Először bizalmi lettem, majd 1999-ben megválasztottak az alapszervezet titkárának – folytatta.

A kezdetekkor természetesen egy masszív alapszervezet létrehozása volt a cél.

– Mivel a Repülőtéri Biztonsági Szolgálat speciális szervezet, sokat kellett hadakoznunk a vezetéssel, hogy megvalósítsuk a terveinket akár a zajterheléssel, akár az ivóvíz-ellátással kapcsolatban. →

→ A szakszervezet fő célja akkoriban az illetmények emelése volt. Kovács József azt is megemlítette, bár az érdekképviseleti munkából bőven kivette a részét, akkor még nem állt napi kapcsolatban a parancsnokokkal, így kimaradt a háttérben zajló nagy csatározásokból.

– A szakszervezeti munkát nehezítette, hogy a repülőtéren 1995-ig gyakran cserélődtek a rendőri vezetők, és ez csak azután változott meg, hogy Balogh József ezredes került a parancsnoki székbe. Ő mindenben tárgyalópartner volt, részben ez is hozzájárult ahhoz, hogy sikerült kiharcolni a teljesítmény-prémium beemelését az illetménybe.

Sokrétű a védelem

Ez azért volt lényeges, mert amikor a rendőrségi bértáblánál bevezették a szorítás rendszert, akkor a RBSZ rendőreinek járandósága több volt, és fennállt a veszélye, hogy elveszítjük ezt a jelentékeny összeget jelentő prémiumot, ám végül meg tudtuk tartani. Persze ehhez kellett a szakszervezet is.

A másfél évtizeddel ezelőtti tenniva-

lókhoz képest mára a jobb munkakörülmények biztosítására helyeződött a hangsúly, mint például a technikai ruházat biztosításának kiharcolása.

– Minden évben lobbizunk, hogy az embereknek lehetőségük legyen jövedelem-kiegészítő tevékenység folytatására. Kényesen vigyázunk persze arra, hogy ez ne ütközzön jogszabályokba, nincs is ilyen gond a repülőtéren objektumok védelmével vagy a tűzszervezeti munkával.

Az érdekvédelem terén nagy feladatot jelentett a 2004-es átszervezés, amikor a repülőtéreni egységet integrálták a Rendészeti Biztonsági Szolgálatba. Az ORFK által hivatalosan átszervezésnek minősített változás azzal járt, hogy a repülőtéren szolgálatot teljesítő hivatásosok húsz százaléka nyugállományba vonult.

– A Hurrá, nyugdíjba megyünk! hangoztatás azonban nem sokáig tartott, mert a 41-42 évesen távozóknak nagy része kénytelen volt elmenni dolgozni, hogy el tudja tartani a családját. Az átszervezés azt is magával hozta, hogy a nyugdíjba vonult, tapasztalt kollégák helyét fiatalokkal töltötték fel. Ők az idősebbekkel

szemben már nagyon is tisztában vannak a jogaikkal, pedig az lenne a jó, ha ez összhangban lenne a kötelességérzettel is. A fiatalok egyébként már nemcsak a fegyveres szerv katonás oldalát látják, hanem azt is, hogy tulajdonképpen ők egy szolgáltatást nyújtanak, amiért fizetést kapnak.

Nem hunynak szemet

Kovács József végül azt hangsúlyozta: az állomány fiatal tagjai mellett az állampolgárok is egyre jobban tudják a jogaikat, s nem haboznak a hivatásosok ellen feljelentést tenni. Ugyanakkor ma már a rendőri vezetők sem halogadják a vétkes rendőrök ellen a fegyelmi eljárás megindítását.

– A szakszervezet sem hunyhat szemet a visszás tettek felett, akkor sem, ha kisebb súlyúak, mert azok bumerángxént üthetnek vissza, ha nem foglalkoznánk velük. Természetesen segítjük a bajba jutott munkatársakat, a jogsegélynyújtás teszi ki manapság az érdekvédelmi munka nagy részét.

Cs.

NAGYOBB BEFOLYÁST HELYI SZINTEKEN!

Nem vagyunk reformellenesek

Szamosfalvi József a BRDSZ 36-os számú alapszervezetének a titkára 14 éves kora óta szakszervezeti tag, vagyis megélt már pár dolgot.

Emiatt is úgy gondolja, a múlt tapasztalatait fel kell használni a jelen érdekvédelmében. A titkár egy kis visszaemlékezéssel kezdte a beszélgetést.

Egy kis történelem

– A rendszerváltás előtt szinte kötelező jellegű volt a szakszervezeti tagság. Én szakmunkásként kerültem be az egyik legnagyobb tradícióval rendelkező érdekvédelmi szervezetbe, a postásokéba. Ha ugrunk az időben, meg kell állnunk a rendszerváltozásnál, amikor a szakszervezet tevékenységét megpróbálták leértékelni. Hogy érthető legyen: a BM-óvodában a fő kérdés pél-

dául az volt, hogy spenót vagy sóska legyen ebédre, azóta azonban hatékonyabban érvényesítjük a jogainkat.

Szamosfalvi József úgy véli, az elmúlt években bizonyos szempontból erősödött az érdekérvényesítés, ám a konvergencia-program miatt a szakszervezet kényszerpályára került.

– Hangsúlyoznám amit dr. Bárdos Judit főtitkár asszony többször mondott: nem vagyunk reformellenesek, de konszenzusra kell jutni, hogy a megszerzett jogok ne csorbuljanak. Mégis történtek visszalépések, többek között a munka törvénykönyvének módosításával lesznek olyan dolgok, amelyek hátrányosan érintik majd az embereket.

Megkérdeztük, mit emelne ki ezek közül: az országos tanács elnöke az új nyugdíjrendszert említette, mondván, a

változások miatt az 50 év körüli korosztály bizonytalannak érzi helyzetét, és inkább a nyugdíjat választja.

Egységben van az erő

– Nem egyszerű a jelenlegi helyzet, az emberek fásultak, megkeseredettek, napi megélhetési gondjaikkal vannak elfoglalva. A szakszervezetben nem a lényeg, az érdekképviselet eszközét látják, hanem, hogy mit szolgált nekik. Szomorú, amikor valaki azért lép ki, mert a tagdíjra is szüksége van otthon, de ezt a világot éljük. A másik probléma az, hogy hazánkban megosztott a szakszervezeti mozgalom. Legutóbb a közszolgálati sztrájk megrendezésekor jöttek rá arra, ami már 15-20 évvel ezelőtt is nyilvánvaló volt, hogy egységnek kell lenni, mert abban van az erő. Sajnos, a megosztottság érvényesül a szűkebb területen is. Én mindig annak

a híve voltam, hogy a szakmai egység a fontos.

A titkár szerint a jelenlegi nehéz időszakot túl fogják élni, ehhez azonban sokat kell még dolgozni. Úgy véli, az emberek rá fognak jönni, hogy az egyetlen lehetséges lépés az érdekvédelmi tevékenység, mert helyzetük, megélhetésük csak így válhat jobbá.

– Igaz, hogy a döntések többsége a szakszervezet felső szintjén születik, de helyben is erőteljesebbnek kellene lenni az érdekvédelemnek. Jó volna vissza-

állítani azt a presztízst, ami régen megvolt. A döntések meghozatalánál pedig azt tartanám jónak, ha a feladatokat nem régiók, hanem szakterületek szerint osztanánk meg, és azokkal egy szakértői gárda foglalkozna.

Nyitni kell!

Szamosfalvi József arról is szólt, gyakran kérdezik tőle, miért emlegeti mindig a régi dolgokat.

– Hogy miért? Egyszerűen azért, mert a múltat ismerni kell a jövőnk ala-

kításához, tudni kell, hogy mi volt régen, csak így tudunk tovább haladni. A fürdővízzel együtt nem szabad kiönteni a gyereket! A különböző stratégiák, taktikák gyártása helyett elő kellene venni az öt-hat évvel ezelőtti anyagokat. Ezek olyan célokot tartalmaznak, amelyek ma is rendkívül aktuálisak. Többek között azt, hogy nyitni kell a fiatalok irányába, hogy minél többen lépjenek be a mi szakszervezetünkbe.

B.

A SZTRÁJKJOGGAL KEVESEN ÉLNEK

A munkahelyek megtartásáért

Zachar Kálmán főtitkár-helyettes, a BRDSZ rendőrségi tagozatának vezetője beszélgetésünk során többek között azt hangsúlyozta: rövid az idő a határőrség és a rendőrség tervezett integrációjához.

Úgy véli, ez azzal járhat, hogy több hibát követnek el az összevonás végrehajtásakor. A tagozatvezető nem látja rózsásnak az érdekvédelem jelenlegi helyzetét.

Kellene a sztrájkjog

– Korábban a bérekért küzdöttünk, most a munkahelyek megtartásáért kell majd nagy csatákat vívni, ha megvalósul az integráció, ezzel kapcsolatban azonban még keveset tudunk. A tervek összeállításával az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium van megbízva. A tárcának folyamatosan tájékoztatnia kellene az érintett szakszervezeteket, ám ha érdeklődünk, mindig azt a választ kapjuk, hogy nem tudjuk, vagy azt, hogy a kormány még nem döntött. Jogszabálytervezetek vannak, de nagy a bizonytalanság, és emellett kérdés az is, vajon az országgyűlés kétharmados többséggel megszavazza-e majd azokat. Bevallom, a politikai konszenzusnak jelenleg semmi esélyét nem látom. Pedig többek közt a rendőrség és a határőrség a két legfontosabb szervezet, amelyek révén hazánkban működik a jogbiztonság. A rendvédelmi szervezet nem szabadna ilyen helyzetbe hozni, mert ez

óriási kockázatot rejt magában, s nemcsak a hazai, hanem az uniós biztonságot is veszélyezteti.

Zachar Kálmán megemlítette: szakszervezetük harcol ez ellen, ezért hangsúlyozták folyamatosan, nem szabad hozzájárulni a rendvédelmi szervekhez.

– Tavaly a zavargások kapcsán az egész rendőrség hibájáról beszéltek, pedig nem lehet általánosítani, a testület egyes tagjain kell számon kérni a túlkapásokat. Felemeltük a hangunkat ebben az ügyben, de ennél többet nem tehetünk, hiszen mint ahogy a rendőrség, úgy a BRDSZ sem politizálhat.

A főtitkár-helyettes szerint a munkavállalók érdekeinek képviselője sztrájkjog nélkül nehéz, ez jelentene igazi fegyvert a munkaadóval szemben.

– Persze az egyeztető fórumokon tovább tudjuk görgetni a problémákat, de az érdekvérvényesítési képesség mára – általánosságban, illetve hazai és nemzetközi szinten is – csökkent. A versenyszférában ugyanis nemigen szeretik sem a multik, sem a kisvállalkozások, hogy a dolgozók szervezeten legyenek jelen náluk.

Bezzeg a vasutasok

A magyarországi érdekvédelemnek Zachar Kálmán szerint nem tett jót, hogy a rendszerváltás idején szétszabdalták a szakszervezeteket, és szembe is fordították őket egymással.

– Hazánkban a sztrájkjoggal kevesen élnek, és jellemzően csak azok vonulnak utcára, akiknek ez az utolsó lehe-

tőségük, mert félig már ki vannak rúgva. Gondoljunk a gyárbezárások kapcsán tartott tiltakozó akciókra! Nálunk a vasutasoknak, a Malévnál vagy az energiaiparban dolgozóknak – akik valamilyen szinten monopolhelyzetűek – van érdekvérvényesítő képességük. Ők valószínűleg nyomást tudnak gyakorolni, és az állam kénytelen megegyezni velük. Nem úgy a közszféra munkavállalóival, akik akár ezer évig is sztrájkolhatnak, semmi sem fog történni. Míg az ő bérüket 2007-re és 2008-ra befagyasztották, addig a MÁV-osok elérték a béremelést, és kiharcolták azt is, hogy a MÁV-kórház megmaradjon.

Irreális követelmények

Ezzel szemben a BM-kórházra a kormány egy nagy piros ikszet tett. Európában nem mindenhol ez a helyzet, mint nálunk, hogy a közszférában korlátozott a sztrájkjog, a fegyveres testületek tagjainak pedig nincs is. Enélkül nehéz az érdekek teljes érvényesítése.

Zachar Kálmán hangsúlyozta: a BRDSZ-nél mindig a tárgyalásokon volt a hangsúly, hogy észérvekkel győzzék meg a munkáltatót.

– Persze, más lenne a helyzet, ha a kormány ezt a szektort megfelelően támogatná. Ettől függetlenül furcsa, hogy az állam előír bizonyos bevételt, amely követelmény irreális. Ráadásul az okmányirodák is elkerültek a rendőrségtől, pedig pénz leginkább innen folyt be a testülethez.

csb

ÁLLAMI EGÉSZSÉGÜGYI KÖZPONT

Az Állami Egészségügyi Központ létrehozásával olyan intézmény kezd meg működését, amely kiemelkedő színvonalú ellátást nyújt az ÁEK kapacitásainak kialakításában érintett szervezetek igényjogosultjainak (honvédségi, rendvédelmi és vasutas dolgozók), és Észak-Pest súlyponti kórházaként kiszolgálja az érintett kerületek lakosságát. A központ mindezen túl ellátja majd a Magyar Honvédség keretein belül ráháruló speciális feladatokat, illetve oktatási, kutatási tevékenységet folytat.

Az ÁEK feladata az igényjogosultak (honvédségi, rendvédelmi és vasutas dolgozók) egészségügyi ellátása. Lényeges, hogy az új rendszerben az igényjogosultak köre és ellátása változatlan marad.

Igényjogosultak ellátása

Igényjogosultsággal rendelkeznek az ÁEK kapacitásainak kialakításában érintett szervezetek hivatásos, szerződéses, tartalékos állományának tagjai, közalkalmazottai és köztisztviselői, a közép- és felsőfokú oktatási intézményeinek tanulói, a vasutas biztosítottak és mindezek hozzátartozói, továbbá nyugállományú tagjai és azok hozzátartozói.

A központ „beléptető kapu”-k segítségével biztosítja az igényjogosultak

gyors hozzáférését a szakszerű vizsgálat-hoz és gyógykezeléshez.

Területi ellátási kötelezettség

Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló törvény, valamint az egészségügyi miniszter 2007. március 8-án kelt határozatának megfelelően az ÁEK aktív- és járóbeteg-ellátási kötelezettsége – a főváros III., IV., V., VI., XIII., XIV., XV. és XVI. Kerületeire, továbbá a közép-magyarországi régió számos településére terjed ki. Ez összesen 2 millió 777 ezer lakost érint.

(Az ellátási kötelezettség szakmánként változó. Néhány igen speciális orvosszakma [például kézsebészet] esetén több megye és további fővárosi kerületek lakossága is az ellátandók körébe tartozik.)

Beteg százezrek kórház nélkül?

A szerkesztőségek birtokába jutott anyag szerint negyedmillióan nem kapnak majd olyan kórházi ellátást, amely betegségük okán járna nekik. Arról viszont csak hozzávetőleges kalkulációk vannak, hogy a jövőben vajon hol és kik kezelik majd ezeket az embereket. A nyilvánosságra került anyag készítői úgy kalkulálnak, mint az egyszeri költségvetés, amely – bármi történt is – mindig fillérre egyensúlyba hozza a kiadásokat és a bevételeket. Ennek megfelelően a minisztériumi anyag, amely szerint 41,4 százalékkal csökken az aktív ellátásban részesülők száma, 17 százaléknyi beteget a krónikus ellátottak, 20 százalékot a járóbetegek közé sorol, míg a fennmaradók (4,5 százalék) szerintük semmiféle kezelést, gyógyító eljárást nem vesz igénybe.

A számítás alapja nem a jelenlegi aktív ágyszám, hanem a struktúra átalakítása révén már csaknem 16 000-el csökkentett férőhely. A megtakarítás mértéke erősen kétségessé teszi a re-

form egyik alapvető célját, amely nemcsak hatékonyabb és minőségileg jobb egészségügy megteremtését tűzte ki célul, hanem betegközpontú, olcsóbb rendszer működtetését is. Igaz ugyan, hogy az előterjesztés szerint a tervezettség képest 14,2 milliárddal csökken az aktív kórházi ellátásra fordított összeg, ám ebből 11,5 milliárdot elvisz a krónikus osztályok és a járóbeteg szakellátás fejlesztése. Az ágyak és a betegek „átrendezése” összesen 2,7 milliárddal csökkenti az idei esztendő második felének kiadásait.

Az rejtély, hogy a ma még aktív kórházi ágyon kezelt betegek oda mennek-e, ahová – legalábbis papíron – a minisztérium irányítaná őket. Szülni például problémás lenne szakrendelőben, ám a szülészeti-nőgyógyászati ágyak száma a felére csökken a fővárosban. Nem járnak jobban a civilizációs ártalmak miatt egyre többször diagnosztizált gyomor- és bélbetegségben szenvedők sem. A Crohn-betegek, a fekélyes vastagbélgyulladás, esetleg

vastagbélrákkal kínlódók egyik szakmailag elismert központja az óbudai Szent Margit Kórház, amelynek erre szakosodott sebészetét egyetlen tollvonással szüntetnék meg, annak ellenére, hogy a formálódó beutalási rendben kiemelt helyen szerepelteti a szakma. Nyilván nem véletlenül.

A kis fillér is jó fillér. Ennek jegyében április 1-jétől megszűnt az úgynevezett progresszivitási-, és a rendelkezésre állási díj, bár emelnék az onkológiai ellátás teljesítményének volumenkorlátját. Így mindent összevetve 3,6 milliárdot lehetne még az idén megtakarítani. Cserébe a ma még aktív betegellátást végző, ám krónikus intézménnyé váló kórházak kapnának 0,3 milliárdot, s emelnék az összevont szakellátási kasszák díjtételeit is.

S bár a kórházak jelentős alapdíjmelesben reménykednek, és ezeket az illúziókat a minisztérium vezetőinek eljuttatott mondatai is táplálták, a pénzügyérek kalkulációja szerint a megszellőztetett 142 ezer forintos alapdíj 2008-ban 17,1 milliárdos hiányhoz vezetne a gyógyító kasszában. **cs**

A fővárosban az ÁEK területi ellátási kötelezettségének jelentős részét nyolc kerület alkotja, összesen 702 ezer fővel. A legtöbb szakellátást a XIII. és a IV. kerület lakosai vehetik igénybe. A krónikus és rehabilitációs ellátásra mintegy 157 ezer fő – a XV. és XVI. kerületek lakói – jogosult.

Az ÁEK elődszervezetei korábban több mint 12 ezer órában végeztek járóbeteg-ellátást hetente. Az ÁEK ugyanilyen óraszámban folytatja ezt a tevékenységet a jövőben.

Aktív- és krónikus fekvőbeteg-ellátás Budapesten

Július 1-je után az Állami Egészségügyi Központban aktív fekvőbeteg-ellátás kizárólag a Róbert Károly krt-i és a Podmaniczky utcai telephelyeken lesz 584 illetve 632 aktív ágykapacitással. Krónikus ellátást a fővárosban kizárólag a Szanatórium utcai telephely biztosít 200 ágygal (100 krónikus utókezelő és 100 rehabilitációs).

Az aktív ágykapacitások elosztását célzó szakmai egyeztetések során kiemelt szempont volt, hogy az ellátás színvonala ne sérüljön. A két telephelyen működő azonos orvosszakmák esetében nem két önálló, hanem egy osztály fog létesülni, az ÁEK két telephelyén, meghatározott és megosztott szakmai feladatokkal.

Szakmastruktúra

– *Róbert Károly krt.*: traumatológia, ideggyógyászat, szájsebészet, sürgősségi ellátás, pszichiátria

– *Podmaniczky utca*: szülészet-nőgyógyászat, csecsemő- és gyerekgyógyászat, fül-orr-gégész, szemészet, bőrgyógyászat és nemibeteg-ellátás, ortopédia, reumatológia

– *Mindkét telephely*: belgyógyászat, sebészet, urológia, intenzív ellátás

Aktív- és krónikus fekvőbeteg-ellátás vidéken

A vidéki, krónikus finanszírozású fekvőbeteg-ellátás a jövőben változatlan telephelyeken, összesen 590 ágykapacitással működik. (Az IRM Hévízi Rehabilitációs Intézetében a 100 OEP finanszí-

Mi indokolja a szakorvosi rendelőintézet fenntartását?

Rendvédelmi szakorvosi teljesítmények

Az elmúlt évben, a volt BM központi kórház szakorvosi rendelőintézetben 116 626 szervezett évi összes szakorvosi munkaórában 549 056 esetet láttak el. Jelenleg is ez a rendelőintézet biztosítja a hivatásos állományú rendőr, határőr, tűzoltó, büntetés-végrehajtó és nemzetbiztonsági állomány jogszabályban meghatározott munkaköri alkalmasság vizsgáló osztályát, a II. fokú alkalmassági bizottságot, fizeti a 30 napos felülvizsgálatot ellátó főorvost, fenntartja a hat hónapos felülvizsgáló bizottságot (FÜV), illetve a I-II fokú felülvizsgáló bizottságokat. Biztosítja a BRFK a kihelyezett szakorvosi rendelések üzemeltetését. Gondoskodik 10 000 biztosított területi ellátási kötelezettség nélküli felnőtt háziorvosi alapellátásáról. Ugyancsak elvégzi az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium és az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium hivatali karának, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság teljes állományának, valamint a Bajtársak Otthona lakóinak alapellátását. A felnőtt háziorvosi szolgálat tavaly például 66 961 esetet látott el.

rozott ágy mellett indokolt a 100 „fizető” ágy további fenntartása is.)

Rehabilitációs Intézetek:

- Balatonfüredi Kardiológiai Rehabilitációs Intézet (80 ágy)
- Hévízi Rehabilitációs Intézet (100+100 ágy)
- Hévízi Mozgásszervi Rehabilitációs Intézet (190 ágy)
- Verőcei Betegotthon (120 ágy)

Az egészségügyi központ fenntartási költsége

Az április 1-jétől érvényes új finanszírozási rendszerre vonatkozó OEP-szerződést a Honvéd Egészségügyi Központ kötötte meg az ÁEK számára a törvényben, illetve kormányhatározatban rögzített kapacitásra.

A HEK feladatátadási szerződéseket kötött az elődintézményekkel – amelyek június 30-ig változatlan jogi státuszban működnek – azoknak a feladatoknak az ellátására, amelyek jelenleg még az elődintézmények telephelyein folynak. Június 30-ig ezek a feladatok folyamatosan költöznek át az ÁEK végleges telephelyeire, és július 1-től a HEK átadja az OEP-szerződésekben rögzített teljes feladatkörét az ÁEK-nek. A fentiek az OEP finanszírozott tevékenységekre vonatkoznak.

A speciális igények esetén az illetékes szaktárca a finanszírozó (például katonai alkalmassági vizsgálat esetén a HM, rendészeti alkalmassági vizsgálat esetén az IRM stb.). Ezek a feladatok szintén az ÁEK-hez kerülnek július 1-jétől.

Változások

Több, az egészségügy világát érintő jogszabály változott április elsejétől. A változások érintik az egészségügyi ellátást, a gyógyszerárakat, vagy a beutalás rendjét. Több gyógyszer ára is változott

A körzeti orvosnál, a kórházakban ellenőrzik, jogosult-e egy beteg az államilag finanszírozott ellátásra. A táj-szám alapján állapítják meg, fizet-e a beteg járulékot, vagy az állam vállalja annak megfizetését. A nyugdíjasoknak, a munkanélküli ellátásban részesülteknek, a 18 éven aluliaknak, a felsőoktatási intézményekben tanulóknak, a gyesein, gyedben lévőknak biztosított az ellátás. Hozzá tartozói jogon már nem jár egészségügyi szolgáltatás a közeli hozzátartozóknak. Megváltozik a beutalási rend is. Krónikus ellátás esetén ez harminc napot jelent, ennek letelte után áthelyezik őt az új struktúra szerint működő kórházba. A háziorvos és a szakorvos utalja a beteget a lakóhelyhez tartozó intézménybe. A páciens ettől függetlenül dönthet úgy a kezelőorvosával egyetértésben, hogy más kórházba megy. Ha így dönt, akkor az orvostól szintén beutalót kell kérnie, amely feljogosítja, hogy másik kórházba menjen.

Több mint ezer, tb-támogatott gyógyszer ára és térítési díja csökkent, az árváltozás átlagosan 16 százalékos volt, és 141 készítményé ára növekedett. 234 készítmény kerül ki a tb-támogatotti körből.

d.

MINDEN FILLÉR JÓL JÖN

Szegényednek, de segítenek

Rendőri berkekben állandósult panasz, hogy kevés a költségvetési keretben meghatározott pénz. Kis öröm az ürömben, hogy ezt belátva számos önkormányzat segíti a helyi kapitányságot.

Minden településen változó a támogatás összege, előfordul, hogy éppcsak csurran-cseppen valami, és mindenütt más mód, és a felhasználás is. A rendőrség anyagi támogatása persze elsősorban a városi önkormányzatoknak áll módjában. Ám, ahogy azt ma már az országos napilapok is megírják, közülük sem mindegyik tudja teletölteni a rendőri kasszát. A részleteknek járt utána a T-MA munkatársa.

Jó a kapcsolat

Akad, ahol évi egy-két millió forint a városi költségvetésben előirányzott éves anyagi hozzájárulás, mint például a körmenyi vagy a soproni kapitányság ese-

tében, de alig valamivel több – hárommillió forint – jut idén a veszprémi rendőröknek.

Szolnokon ennél bőkezűbb az önkormányzat, a város vezetése a „Rendőri a gyermekeinkért” program keretében

járul hozzá évi 6,5 millió forinttal a működéshez. Cserében a rend őrei fokozottan ellenőrzik a forgalmat az oktatási intézmények közelében lévő utaknál, kereszteződéseknel. A kapitányság a programért járó pénzt különböző, az önkormányzattal közösen beadott pályázatokból befolyó összegekkel egészíti ki.

– Minden évben megújítjuk az együttműködést, ebben a szolnoki kapitányság hivatalvezetőjeként én is közreműködöm – mondta Mátyás Éva, a BRDSZ alap szervezeti titkára. – A megállapodás egyik legfontosabb pontja az iskolák környékének biztosítása, ebben elsők voltunk az országban. Nagyon jó a kapcsolatunk a térség önkormányzataival, mindig számíthatunk a támogatásukra. Ők is szegényednek, ennek ellenére erejükön felül próbálnak segíteni. Az önkormányzatoktól kapott hozzájárulás egy része üzemanyagra, túlórák és jutalmak kifizetésére megy. A pénz mellett más módon is gondolnak a települések vezetői a közbiztonság javítására, két autót is kapott a kapitányság.

Túlórára, jutalomra

A gödöllői egyenruhások szintén az önkormányzat támogatása révén juthatnak túlórapénzükhöz vagy a munkájuk

Változtak a 13. havi illetmény kifizetésének szabályai

A kormány módosította a 2007-re és a 2008-ra járó 13. havi illetmény kifizetéséről szóló szabályokat az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottsággal született megállapodás alapján.

Mint arról korábban a T-MA-ban is beszámoltunk, tavaly novemberben kezdődött bértárgyalás eredménye az lett, hogy a már korábban megállapított 2,5 százalékos béremelés mellett a közszféra a 13. havi fizetését kapja meg bérfejlesztés címén úgy, hogy az illetmény felét havi bontásban fizetik ki júliustól. Így papíron 8,3 százalékos béremelést kapnak az érintettek. Valójában viszont szinte semmit, hiszen a 13. havi fizetésnek csak a felét fogják megkapni jövő januárban.

Annak idején a megállapodásban az is benne volt, hogy a következő bértárgyalásnál, vagyis 2007 végén, 2008 elején kiindul bérnek ezt a 13. havi fizetéssel megtámogatott havi juttatást veszik alapul. Vagyis elvileg 2008-ban visszamenőleg megkapja a közszféra az idei és a jövő évi béremelést is.

A jogszabály azt is rögzíti, hogy 2009-ben a 13. havi fizetést a tárgyév decemberében kell kifizetni. Jelenleg túlnyomórészt nem adják ki a munkáltatók a tárgyévben a 13. havi illetményt, hanem csak a következő év januárjában.

A kormányzati kommunikáció szerint: „2007-ben anélkül növekedhet az eredetileg tervezettnél jobban a közszolgálati alkalmazottak bruttó keresete, hogy sérülne a konvergenciaprogramban foglalt költségvetési követelmény. Ez nem jelenti azt, hogy idén vagy jövőre megszűnne a 13. havi illetmény.” **D.L.**

elismeréseként járó összeghez. Mátyás Mária alapszervezeti titkár kérdésünkre közölte, értesült arról, miszerint a Pest megyei város képviselő-testülete az idén tízmillió forinttal támogatja a rendőrkapitányság közbiztonsági és bűnmegelőzési munkáját.

– Hogy az összeget pontosan mire használjuk, május 1-je után derül ki. Akkor tudunk leülni Juhász István kapitány úrral egyeztetni, jelenleg ugyanis a minisztériumba van berendelve. Mindenesetre az biztos, hogy a pénzt a szolgáltatási gépkocsik üzemeltetésére illetve a jutalmak és túlórák kifizetésére fordítjuk.

Ezeknél jóval nagyobb önkormányzati hozzájárulással gazdálkodhat a főváros. Danielisz Béla, a Fővárosi Önkormányzat városrendészeti bizottságának elnöke a T-MA-nak elmondta: 1996 óta minden évben támogatják bizonyos összeggel a Budapesti Rendőr-főkapitányságot. Ez tavaly és idén már 220 millió forint.

– Ebből százmillió forint jutalmazásra használható fel, a fennmaradó rész pedig eszközök beszerzésére, amire – természetesen – csak a bizottság egyetértésével, és számla ellenében van mód.

A juttatás persze – amint azt Danielisz Béla is kiemelte – nemcsak anyagi jellegű lehet, egyéb megoldások is vannak a rendőrség segítésére. Az éves

Tiltakozni fogunk a munka ünnepén!

Tiltakozunk a munka ünnepén, mert közülünk sokan munkanélkülivé váltak és válnak!

Megkezdődtek és folytatódnak a volt belügyeseket érintő tömeges elbocsátások, s ennek kaotikus, átgondolatlan, fűnyíró elvű volta miatt a rendészeti ágazat egyik meghatározó érdekvéleménye aggódalmának, mi több, tiltakozásának kíván hangot adni. Az idei május 1-jén a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete, csakúgy mint fennállása óta mindig, igényt tart sátorra a Vágóhid utcai rendvédelmi majálison. A BRDSZ azonban ezúttal nem méltatja a munka hagyományos ünnepe jelentőségét, hanem arra kíván rámutatni, hogy most igazán nincs minek örülni. Zászlóink mellé demonstrációs jelképeinket fogjuk elhelyezni!

költségvetésben előirányzott, közvetlenül a rendőrségnek szánt anyagi hozzájárulás mellett alapítványokon keresztül, vagy az önkormányzattal közösen benyújtott pályázat útján is növelhető a rendőrök munkájának javítására, s ezáltal a közbiztonság fokozására fordítható összeg. A Fővárosi Önkormányzat például direkt formában segíti a Telefonánú működését.

Célokat jelölnek meg

Az elnök az 1996 óta eltelt időszakokkal kapcsolatban úgy véli: a testületnél pozitív elmozdulás tapasztalható a közösségi rendőrség felé, amelynek egyik eleme – a lakótelepi rendőrség – a fővárosban több őrssel is büszkélkedhet.

– Nem ülhetünk nyugodtan a babérainkon, idén bizottságunk a BRFK-

tól a fővárosi közlekedés terén a zavartalan forgalom fenntartását várja, hogy minél kevesebb dugó legyen. Ezen kívül továbbra is hangsúlyt kell kapnia a kábítószer elleni harcnak, illetve a rendőri munkában a két legveszélyeztetettebb korosztály: a fiatalok és az idősek védelmének.

A fővárosi rendőrök tehát szerencsés helyzetben vannak a vidékiekhez képest. Meg kell azonban említenünk a budapestihez képest ellentétes végletet is: Békéscsabán például tavaly sem, de az idén sem támogatta anyagilag közvetlenül a helyi rendőrséget a békéscsabai városvezetés. A hírek szerint ezen változtatni szeretne az október elején felállt új testület. Hogy hogyan, az a jövő zenéje.

cs.b.

A legnagyobb munkaadó

A rendőrség 36 ezer embernek munkát adva az ország egyik legnagyobb foglalkoztatója, az idén 177 milliárd forintból gazdálkodik. Ennek a pénznek 90 százalékát bér jellegű kiadások és járulékok kifizetésére fordítja – mondta dr. Sipos Gyula dandártábornok, az Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK) gazdasági és igazgatási főigazgatója.

A szervezet egy cégnek is felfogható, amelynek végterméke a biztonság. Ennek előállításakor 1,2 millió négyzetméter alapterületű épületet működtet, 5400 gépjárművet használ és 17 ezer

számítógépes munkaállomást üzemeltet – érzékeltette a számokkal a rendőrség nagyságát Sipos Gyula. A költségvetési arányokat elemezve kitért arra, hogy fejlesztésre és felújításra mindössze 177 millió forint jut, ezt lényegében elviszi a frissen végzendő szakközépiskolás rendőrök felruházása, míg 154 rendőrkapitányságon az azonnali életveszélyes helyzetek elhárítására 306 millió forint áll rendelkezésre.

A főigazgató elmondta: pénzügyi helyzetük javítására vannak saját bevételeik is, ám ezek forrása a tévhittel ellentétben nem a szabálysértési bírság, ez ugyanis az államkasszába kerül. Rámu-

tattott: az ország EU-csatlakozása anyagilag segítette a rendőrséget, mert kapott forrást Brüsszeltől az országhatáron átnyúló műveletekre, az autópálya rendőrség fejlesztésére és oktatásra, képzésre.

A korszerűsítés jó példjaként említette a rendőrségi gépkocsik bérlését és azok cseréjét. Az elmúlt két évben 2000 rendőrautót cseréltek le, az idén újabb 1000 cseréjével számolnak. A beszállítókkal kötött szerződés értelmében ők minden javítást elvégeznek, a rendőrségnek csupán tankolni kell az autókba. Ezzel a konstrukcióval egy gépkocsin több mint egymillió forint spórolható meg évente – közölte.

mti

MÓDOSÍTANI KELLENE A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRI TÖRVÉNYT!

Ellentmondások és igazságtalanságok

Napjaink egyik legaktuálisabb kérdése: nyugdíjba vonulni vagy tovább szolgálni? Mármost annak, aki rendelkezik a szolgálati nyugdíjjogosultság feltételével. Eddig soha nem látott méretet öltött a fegyveresek körében a nyugdíjba vonulási hullám.

Az egymásnak ellentmondó hírek bizonytalanságban tartják az állományt, változatlanul tömegesen latolgatják nyugállományba vonulásukat. A témáról **dr. Horváth Sándor Ágostonnal** (képünkön), az Országos Rendőr-főkapitányság Nyugdíjmegállapító Osztályának vezetőjével beszélgettünk.

– Miről is szól a nyugdíj-reform?

– A reformszándék többek között arról szól, hogy az aktív munkaerőt minél tovább munkában tartsa, ehhez képest a fegyveresek körében soha nem látott nyugdíjba vonulási hullámnak lehetünk tanúi. Egyelőre a közszolgálat létszámát radikálisan csökkenteni vágyók szemléltetik elégedetten a folyamatokat, a helyi rendvédelmi szervek működőképessége keveseket érdekel. Az állományból szinte eltűnik a legkvalifikáltabb, legtapasztaltabb korosztály.

– Hogyan látja a szolgálati nyugdíj-rendszer általános helyzetét?

– Meggyőződésem, hogy a változtatás szükségszerűsége ellenére alapjaiban továbbra is fenn kell tartani a különleges szolgálatért járó szolgálati nyugdíj-rendszert, mint társadalmilag privilegizált nyugellátási formát. Az ideális cél az lenne, hogy ezáltal se sérüljön a hivatástudat, a testületi kötődés és a választott szakma szeretete, illetve megerősí-

tésére való törekvés. Ne feledjük, a fegyveres közszolgálat különleges jellegét a szigorú függelmi rendben történő szolgálatteljesítés, veszélyes helyzetben az élet- és testi épség kockáztatása, illetve az alapvető állampolgári jogok korlátozásának elviselése adja. Sőt, a jogviszony kihatással bír a szolgálatot teljesítők közeli hozzátartozóira is. Továbbra is abból kell kiindulni, hogy a hivatásos állomány tagjai az általános közszolgálathoz képest szigorúbb függelmi rendben és fegyelmezettséggel, fokozott pszichikai és fizikai terheléssel, áldozatvállalással, veszélyes helyzetekben végzik feladataikat. Emellett a szolgálati viszony létesítésének feltételeként önkéntesen lemondanak egyes alkotmányos jogaik gyakorlásáról. Ezek jog- és életvitelbeli korlátozást jelentenek, amit ebben a formában is el kell ismerni.

– Ezek a gondolatok mennyire egyeztethetőek össze a kormánytörekvésekkel?

– A változtatás elkerülhetetlen, de nem mond ellent az alapelképzelésnek. A helyes irány az lenne, ha a változtatások követnék a kormány szándékait, miszerint munkában, tartós járulékfizetéssel eltöltött életutat kíván elismerni, fokozatosan emelve az öregségi nyugdíj felső korhatárát, meghosszabbítva a foglalkoztatási átlag életkort, szigorítva az előrehozott öregségi és rokkantsági nyugellátás feltételrendszerét, megszüntetve a civil és szolgálati nyugdíjak közötti indokolatlanul aránytalan különbséget. Ha tetszik, ha nem, meg kell teremteni a feltételét, hogy azonos szolgálati idő esetén a magasabb jövedelem és magasabb járulék arányosan több nyugdíjat jelentsen.

– Ez nem jelentene a hivatásosok számára nagy visszalépést?

– Nem, feltéve, hogy a változtatás alapvető filozófiája nem a meglévő szolgálati nyugdíjrendszer lerontása, hanem finanszírozhatóbbá, igazságosabbá tétele lesz. A jelenlegi jogosultak jogviszonyban tartása érdekében kellő garanciális szabályokat kell beépíteni, és ezeket meg kell ismertetni az érintettekkel. Nem sérülhet a szerzett jog, és kerülni kell az alkotmányossági aggályokat felvető megoldásokat. Úgy kell kivitelezni, menedzselni a bekövetkező változásokat, hogy azok az egyének, csoportok, fegyveres szervezetek, és a TB számára is elfogadhatóak legyenek.

– Ehhez képest miről szól az élet?

– Az élet nem egészen erről szól! Egy új rendszer kidolgozása során a hivatásosok arra várnak választ, hogy a pluszjuttatások kifizetése és nyugdíjalapba történő beszámítása, illetve a jelenlegi nyugdíjazási lehetőségek, az ellátási rendszer tekintetében történik-e visszalépés, vagy a szolgálattal járó terheket más formában ismerik el. Például magasabb bérezési rendszerrel vagy más juttatásokkal. A szolgálati nyugdíjra való jogosultsággal, illetve a nyugdíj megállapításával kapcsolatos jogszabályok még változatlanok! Ennek lehet örülni, ám én inkább e tény negatív hatását vélem kirajzolódni. Ismert az állomány előtt a nyugdíjreform kerete, a szolgálati nyugdíjjal kapcsolatos szigorító szándék is. A nyugdíj kiszámításával kapcsolatban már született szigorító jogszabály, amely 2008. január 1-től 7-8 százalékos csökkenést eredményez. Az is körvonalazódik, hogy a nagyobb volumenű változás jövő év elejétől várható, de hogy mit tartalmaz, azt még nem tudni, hisz néhány műhelymunkán kívül semmi nem látott napvilágot, de a rémhírek rendületlenül keringenek. Az egyik bajt tehát a késlekedő jogszabályalkotásban látom.

– Hogy áll a jogszabálymódosítás?

– A Hszt. módosítása köztudottan több lépcsőben történik, a folyamatban előre kellett volna venni a nyugdíjszabályok módosítását, kellő felkészülési és átmeneti időt biztosítva. A kormány eddigi nyilatkozatai csak a szándékról szólnak, érdemi kodifikálás nem történt, ez a bizonytalanok táborát növeli, a távozni szándékozók számát generalja. A törvénymódosítás elhúzódnása miatt csökken az esély az átfogó rendezésre, pedig enélkül nincs lehetőség szakszerű reformlépésre. Sőt, a szolgálati törvényeken kívül társadalombiztosítási jogszabályokat is módosítani kellene, mindenképp előtte a magánnyugdíjpénztári törvényt (a visszalépés lehetőségét minimum további 36 hónappal kitolni), hisz hamarosan eltelik a dömpingszerű belépésektől számított 120 hónap, amely akadályává válik az állami nyugdíjrendszerbe történő visszalépésnek. A felhalmozott kevés tőke és a megállapítandó 75 százalékos „állami” nyugdíj évekig nem lesz köszönő viszonyban, csak hosszú távon válhat rentábilissá. A másik veszélyt az átfogó rendezés elmaradásában látom.

– A kormány garanciát adott a 20 év szolgálati idővel rendelkezők részére!

– Rendre emlegetik a húsz évet, de eddig nem készült olyan jogszabálytervezet, amely megnyugtatóná az állományt, miről szól a 20 év, kire vonatkozik, milyen kapcsolata lesz a nyugdíjszámítás rendszeréhez stb. Szeretném felsorolni a maradást erősítő egyéb garanciális biztosítékokat is, de sajnos ilyenek sem születtek. Igaz viszont, hogy született nyugdíjasokat érintő foglalkoztatási korlát, rejtett nyugdíjadóztatás és nyugdíj melletti kerestet kötelezően terhelő újabb

nyugdíjjárulékoztatás, amelyek nem garanciális, hanem elrettentő jellegűek.

– Hogy állnak a változtatáshoz a katonák?

– Szerintem téves stratégiát választottak. Szabadjon egy hasonlattal élni. Ha a sivatagban magányosan bolyongva megmar a kigyó, akkor két választási lehetőség kínálkozik: vagy várok a csodára és belepusztulok, vagy fájdalom ide, fájdalom oda, saját magam kivágom a mérgezett testrészt és túléltem a marást! Ezek után nem nehéz kitalálni, melyik megoldásnál tartunk. Ennek azért van sorsdöntő jelentősége, mert a szolgálati nyugdíjrendszer reformjéért a kormányfő a honvédelmi minisztert tette felelőssé. Meggyőződésem, hogy a változásokkal egyidejűleg meg kellene teremteni az egységes szabályozást is, meg kellene szüntetni a Hszt. és a Hjt. közötti indokolatlan eltéréseket, érvényesíteni kellene a szándékot, hogy a hivatásos állomány tagjainak, mint többségükben egyenruhás állampolgároknak a jogai és a kötelességei között a harmónia megteremtődjön. Összességében elmondható: a jelenlegi szolgálati nyugdíjrendszerekben lévő ellentmondásokat és igazságtalanságokat nemcsak az államháztartás és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak védelme, hanem a hivatásos állomány sorain belüli azonos jogok érvényesítése, az igazságosabb elosztás elve érvényesülésének érdekében is fel kellene oldani. A szolgálati nyugdíjrendszer-nél meglévő valamennyi privilégium nem tartható fenn jelenlegi formájában. Legfőképpen nem finanszírozható egy olyan rendszerben, amely alapvetően arra kíván felépülni, hogy a járulékfizetés időtartama és mértéke minél inkább össz-

hangban legyen az ezért járó szolgáltatással.

– Milyen megoldásokat tartana, szakemberként elfogadhatónak?

– Ahhoz, hogy el lehessen dönteni, mely privilégiumok megtartása valóban elengedhetetlen a hivatásos állomány nyugdíjrendszerében, és melyek azok, amelyek a rendszeren belül is disszonánsak, és nem igazán az elérni kívánt célt szolgálják, pontosan ismerni kell e kiváltságok mibenlétét, a hivatásos állomány tagjainak egyéni életpályájára, a munkaerőpiacra gyakorolt hatásait. Felül kell vizsgálni a méltányossági jogköröket, a folyósítási szabályokat, az egészségügyi szabadságolás rendszerét, de nem kerülhető meg a nyugdíjrögzítés jogintézménye és a hozzátartozói ellátások kérdésköre sem. Persze a legizgalmasabb kérdés a nyugdíj alapjának számítása, hogy milyen jövedelmeket lehet és célszerű figyelembe venni. Mindezt egyszerre kellene kezelni, és korrekt módon átrendezni.

– Mit tanácsol a hezitálóknak?

– Ember legyen a talpán, aki megnyugtató tanácsot tud adni az állomány részére, erre nem is vállalkozom. Egyszerűen nincs jogom másnak a pénztárcájában turkálni! A szolgálati nyugdíj ugyanis azon túl, hogy jogi kérdés, az érintett számára létkérdés. Mindössze annyit tudok tenni, hogy tényszerűen ismertetem a helyzetet, és felhívom a figyelmet a mérlegelendő és lényeges körülményekre. Ennek érdekében egy privát honlapot is nyitottam, amelyen a személyi állomány korrekt tájékoztatását céloztam meg. Minden érdeklődőt szeretettel és tisztelettel várok a www.nyugdij.extra.hu oldalamon. **-h-**

Pszichiátriai segítségnyújtás

A BRDSZ tekintettel arra, hogy a KKI mentálhigiénés osztálya bezárt, úgy döntött, hogy a tagságának **mentálhigiénés ellátást nyújt**, a Központi Kórház és Intézményein kívül is.

A szakrendelés helye: Budapest, V. ker. Ferenczy u. 28. VI. em 5.

A szakrendelés időpontja: minden kedden 15.00 és 16.00 óra között

A szakorvos neve: **dr. Kassai Farkas Ákos**

Az egészségügyi ellátás formái:

- járóbeteg-ellátás keretében mentálhigiénés alapvizsgálat,
- pszichiátriai alapvizsgálat, állapotfelmérés,
- javaslatétel a háziorvos részére betegállományba vételre.

Szakszervezetünk tagjai – kizárólag sürgős és halaszthatatlan esetekben – mobiltelefonon keresztül is kérhetnek segítséget: **06-20-9-377-175**

A munkahelyi stressz megelőzése

Azt hittük már mindent tudunk a stresszről, eleget emlegetjük, ez tűnik minden bajunk forrásának. Ha felismerjük a tüneteket, mit tehetünk, hogy megőrizzük egészségünket? Segítenek a szakemberek!

Miért alakul ki, miről ismerhető fel?

A munkahelyi stressz legtöbbször abból ered, hogy a dolgozóval szemben támasztott igények meghaladják a rá ruházott kontrollt, jogkört. Az állandóan feszült munkatempó, az irreális elvárások hosszú távon szintén stresszbetegséget okoznak.

Egy aktív korú munkavállaló túl van terhelve, ha: gyakori fejfájásban, álmatlanságban, izomfájdalomban szenved, magas a vérnyomása, nem rendszeres a havi vérzése, az immunrendszere nem a régi, gyakori betegséggel, bőrproblémákkal, esetleg hajhullással küzd, valamilyen pszichoszomatikus betegséget diagnosztizált nála az orvosa.

Ha a fenti tünetek közül legalább háromnál magára ismert, itt az ideje, hogy tegyen valamit! Természetesen nem kell

egyedül megbirkózni a problémával, kérhet segítséget!

A laptop, a mobiltelefonok, az e-mail nemhogy csökkentenék, de növelik a munkahelyi megterheltséget – miközben munkánkat végezzük, gyakran kizökkenetek a ritmusból.

A masszázs nem luxus

Mint minden ülőmunka, a monitor előtti feladatvégzés közben is elfáradhatnak, megfájdulhatnak bizonyos izomcsoportok: ez szintén a stressz jele. Ilyenkor egy bizonyos izomcsoport vagy ín hosszú időn keresztül természetellenes pózba kényszerül. Ezeket a görcsbe állt izomcsoportokat a legjobban masszázssal tudjuk ellazítani. Ez ma már nem luxus és nemcsak drága szalonokban elérhető szolgáltatás, az irodában 20 perc alatt felfrissüléshez juthatunk.

Ha megúszni nem lehet, hogyan kezelhetjük?

Csak a legfontosabb feladatainkra koncentráljunk! Fontos a munkahelyi közönség támogatása is: beszéljük ki magunkból gondjainkat, kérjük segítséget! Ter-

vezzük meg napi feladatainkat, hagyjunk időt a váratlanul közbejövő elintéznivalóra is. Ha megkérdezik, mikor fejezzük be a munkánkat, mondjunk többet annál, mint a valódi elképzelésünk. Így biztosan lesz időnk befejezni dolgunkat, és kellemesen csalódnak bennünk. Ha nincs időnk sportolni rendszeresen masszírozassunk. Heti 20 perc is csodákra képes. Ne legyünk maximalisták. Ne a tökéletességre, hanem a feladat megfelelő elvégzésére törekedjünk. Ha van rá módunk, jelöljük ki egy időpontot a nap folyamán, amikor nem foglalkozunk az e-mailjeinkkel, nem vesszük fel a telefont, nem zaklathatnak bennünket kollégáink. Szabaduljunk el egy ebéd, vagy séta erejéig. Lefekvés előtt vegyünk hosszú, forró fürdőt, igyunk meg egy pohár bort vagy olvassunk el egy jó kis cikket. Vezessünk naplót, vagy blogot, és írjuk ki magunkból a nap végén a felgyült feszültséget! Szürcsölgünk el egy gyógyteát: a kamilla, a citromfű ideális nyugtató hatással lehet ránk.

harmonet

Pályázat

Az ORFK Köztársasági Őrezred parancsnoka pályázatot hirdet a személyvédelmi főosztályon megüresedő biztonsági tiszt (I/III besorolás) beosztás betöltésére. A pályázat részletes feltételeiről Laki Ildikó főhadnagynál a 23-222-es rendszeti telefonszámon, vagy a lakikor.gov.hu webcímen lehet érdeklődni, illetve azok a www.brdsz.hu/orezred cím alatt is megtalálhatóak.

A pályázatokat április 30-áig a 1055 Budapest, Honvéd u. 28. címre várja a cég, Laki Ildikó nevére.

Helyreigazítás

Elmúlt havi lapszámunkban „Bántja az igazságérzetünket” címmel közreadtuk, hogy levélírónk egyik ismerőse október 22-én és 23-án 18-20 órát dolgozott, ugyanakkor neki nagyon rosszul esett, hogy amíg ő vigyázott Budapest rendjére és részt vett a rendkívüli eseményekben, addig az egyik parancsnokát, aki viszont akkor betegszabadságon (szanatóriumban) volt, „megjutalmazta a helytállásáért” a főkapitány úr. Ez bántotta társaságuk igazságérzetét, és csalódást keltett bennük.

Írásunk nyomán az országos rendőrfőkapitány tényfeltárási vizsgálatot indított és megállapította: B. E. r. százados (BRFK alosztályvezető) valóban jutalomban részesült a BRFK vezetője részéről, de azt nem a cikkben állítottak szerint kapta, hanem a 2006. szeptember 18-ai MTV székháznál történt rendezvény biztosításban nyújtott kimagasló teljesítményéért. B. E. r. százados pénzjutalmát a BRFK vezetőjének – 2006 október 16-án aláírt – parancsával kapta meg, amit 2006. október 19-én vett át. B. E. r. százados 2006. október 21-től november 4-ig valóban betegállományban tartózkodott.

Tisztelt kollégák!

Nyugállományba vonulásom miatt eladásra kínálom az alábbi egyenruházatokat: BM garbó, méret: M, BM szolgálati derékszíj, BM téli szolgálati bőrdzseki, méret: 176/48, BM hosszú ujjú szolgálati világoskék ing, méret: 41 (2 db), BM szolgálati világoskék rövid ujjú ing, méret: 41 (2 db), BM nyári szolgálati pantalló, méret: 176/50, BM nyári szolgálati dzseki, méret: 176/52. A ruhák garantáltan nem használtak, originál állapotban vannak.

A V. kerületben, a Szalay utcában (Parlamenthez közel) V. emeleti, elfogadható állapotú, liftes téglaházban kiadó egy 68 nm-es 2 szobás, összkomfortos, jó állapotú lakás. A szobák parkettásak, utcára néznek, külön bejáratúak. A háznak önálló fűtési rendszere van. A lakás minimálisan bútorozott. A közös költség vízzel együtt 8 602, a fűtés 5 242 forint havonta. Bérleti díj: 90 000 forint/hó+rezsi. Kaució: 2 havi bérleti díj.

Érdeklődni: 06-20-543-5904

T-MA

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete lapja

1903. Budapest, V. kerület Nádor u. 4.
Tel.: (1) 4411-245
Fax: (1) 4411-498
BM: (1) 4411-000/12-067
E-mail: brdsz@brdsz.hu
www.brdsz.hu

Fotó: Durus Máté, Fábíán András
Tördelőszerkesztő: Czita Károly
Olvasószerkesztő: Pintér Melinda
Főszerkesztő: dr. Dura László
Felelős kiadó: dr. Bárdos Judit
Szerkesztőség: 1068 Bp., Benczúr u. 45.
Telefon, fax: (1) 338-4059

2007. márciusi számunk megfejtése:

Nem bánok semmit sem, Louis

Leplée, Milord

A márciusi hadi keresztrejtvény nyertesei: Gyetvainé Kovács Katalin Heves, Szabóné Molnár Éva Budapest, Havasi Sándor Csolnok

A keresztrejtvény megfejtői között 3 darab vásárlási utalványt sorsolunk ki. Beküldés postai levelezőlapon. Beküldési határidő: 2007. május 10. Cím: BRDSZ Központi Iroda 1904 Budapest Pf. 314

7,2 százalékkal csökkent a reálkereset

Az idei év első két hónapjában a bruttó átlagkeresetek összességében 6,5, a nettó átlagkeresetek 0,5 százalékkal haladták meg az egy évvel korábbi január-februári reálkereset – a fogyasztóiár-index 8,3 százalékos növekedése mellett – 7,2 százalékkal csökkent az előző év azonos időszakához viszonyítva – közölte a Központi Statisztikai Hivatal (KSH). Az idén januárban a bruttó átlagkereset 7,1, a nettó 0,9 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbit, a reálkereset – a fogyasztóiár-index 7,8 százalékos növekedése mellett – 6,4 százalékkal csökkent 2006 januárjához képest. (MTI)

Pablo Picasso

* A LAKÁSDON	KERÉK SZÁM	NEM KE- PES MEG- EMESZ- TENI A GYOMRA	ROMÁN KISTE- HERAUTO	HIRTELEN HÚZ	KOCSIS ESZKÖZE	SIGNA	ANTIMON	GUMIÖB- JEKTIV	TREFA	KAM- BODZSA AUTO- JELE	BESÜG	KORON- GOT MESSZE HAJÍT	FEJÉRI HELYSÉG
MŰVE													
INGATLAN ELADÁ- SÁT KÖVETI						HELYRAG				... KE- ZEKEL!			
SIKERT CSÜK- KENTŐ						... TARDA				... KE- ZEKEL!			
SZÍNE- ZEKFELE			VALLÁSI JELVÉNY MASZKAT LAKÓJA				BARANYAI KÖZSÉG RITKA NŐI NÉV			KÖRZET SPANVOL FŐNEMES			
KONZERV- GYÁRUNK				VERS- KELLEK ARANKA				CSOPORT ELŐTÁB- KEP					
* KÉP KERETE ELINDI- TOTTA					DÖRZS- PAPIR OLASZ VÁROS								FESTMÉ- NYE
KELET- RÖV.		MA- ZADAR GALLON- RÖVIDEN				JAP. MAG- NÓMÁRKA ALKONY UTÁNI					"T" KATONAI ELBOCSÁ- TÓ IRAT		
LÖGMÁ- RADÉK!			KILENC- ANGOLUL PÉNZTÁR				ÁRASZTÓ PIACRA VITET					LAMBDA KECSKE- HANGOT ADO	
NYELV- BÖTLÉS					NÉMÁSÁG VESZP- REMI HELYSÉG						PESTI EGYETEM D-TÖLTI KÖZSÉG		
ICUSKA			MAJONEM ELESŐ ÍRÓ (GYULA)							DOLOG FÉRFI- NÉV			
KISSÉ ZIZER!		TEHER- AUTOM. ZENEI FÉLHANG						RITKA NŐI NÉV EZ A MÁSIK					
PEP						FERFINEV							
GÜTTLER KÁROLY SPORTJA					ÁL TEMPUS- RÖVIDEN							GÖRGŐ RÉSZE! A MŰLT IDŐ JELE	
ELTÉP						DUGIG RAKJA							

Lapzártá: Nincs többé kórházunk!

ITT A HIVATALOS VÉG

A régóta megígért végleges, hivatalos tájékoztatást – egyebek mellett a volt BM-kórház sorsáról – április 18-án ejtette meg Szekeres Imre honvédelmi miniszter, aki az érintett érdekképviseleti szervek vezetőit hívta magához vendégségbe. Nem volt benne köszönet. A tárcafő bevezetésképpen elmondta, hol tart az új egészségügyi központ megvalósítása, semmi új információval nem kényeztette el a szakszervezetek képviselőit. Kijelentette: megszületett a döntés, miszerint kormányrendeletbe foglalják, kik lehetnek az új intézmény szolgáltatásainak igényjogosultjai. A jogszabályt az egyes minisztériumok töltik meg tartalommal. A júliustól beinduló Állami Egészségügyi Központ (ÁEK) átlagosan 800 ezer embert fogad, magától értetődően súlyponti kórház lesz, ám ha a területi

ellátási kötelezettséget is ide értjük – ezt kell tennünk – van olyan szegmense a gyógyításnak, amely több mint 2,5 millió embert érint. A szervezők szerint 20 reuma-ágy elég lesz, mert „nem kórházba kell járni, hanem a megelőzésre kell a hangsúlyt helyezni”. Egyébként minden olyan egészségügyi szolgáltatást, amelyet az országos szervezetek (ORFK, OKF, határőrség stb.) megrendelnek, például a szűrővizsgálatok, nekik kell kifizetniük. A hévízi szanatóriumban 100 rehabilitációs ágyat az OEP megfinanszíroz. Ennek megvalósításáért a BRDSZ felemelte szavát. A járóbeteg-szakellátás sorsa a Városligeti fasorban az igazságügyi és rendészeti miniszter kezében van. A rendelőt az IRM

fenntarthatja, ha biztosítja működése anyagi háttérét, de ki is engedheti a kezéből. Akkor az Állami Egészségügyi Központ veszi át a járóbeteg-ellátást, de lehet a rendelőből közhasznú társaság is. Az is tisztázott, csupán két hónap van a személyzeti intézkedésekre, ezt a BRDSZ elfogadhatatlanul kevésnek tartja.

A HM egyébként ama véleményének is hangot adott, lehet, hogy másképp is benyújtja a számlát, hisz a tárca rengeteget áldozott az új kórházkomplexumra, a többi minisztériumtól pedig csak jönnek, hogy minket is tessék fogadni. Indokolt lehet – hangzott el háttérinformációként – az eladott középületekből származó bevétel beforgatása az ÁEK-be.

CS. K.